Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37192
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

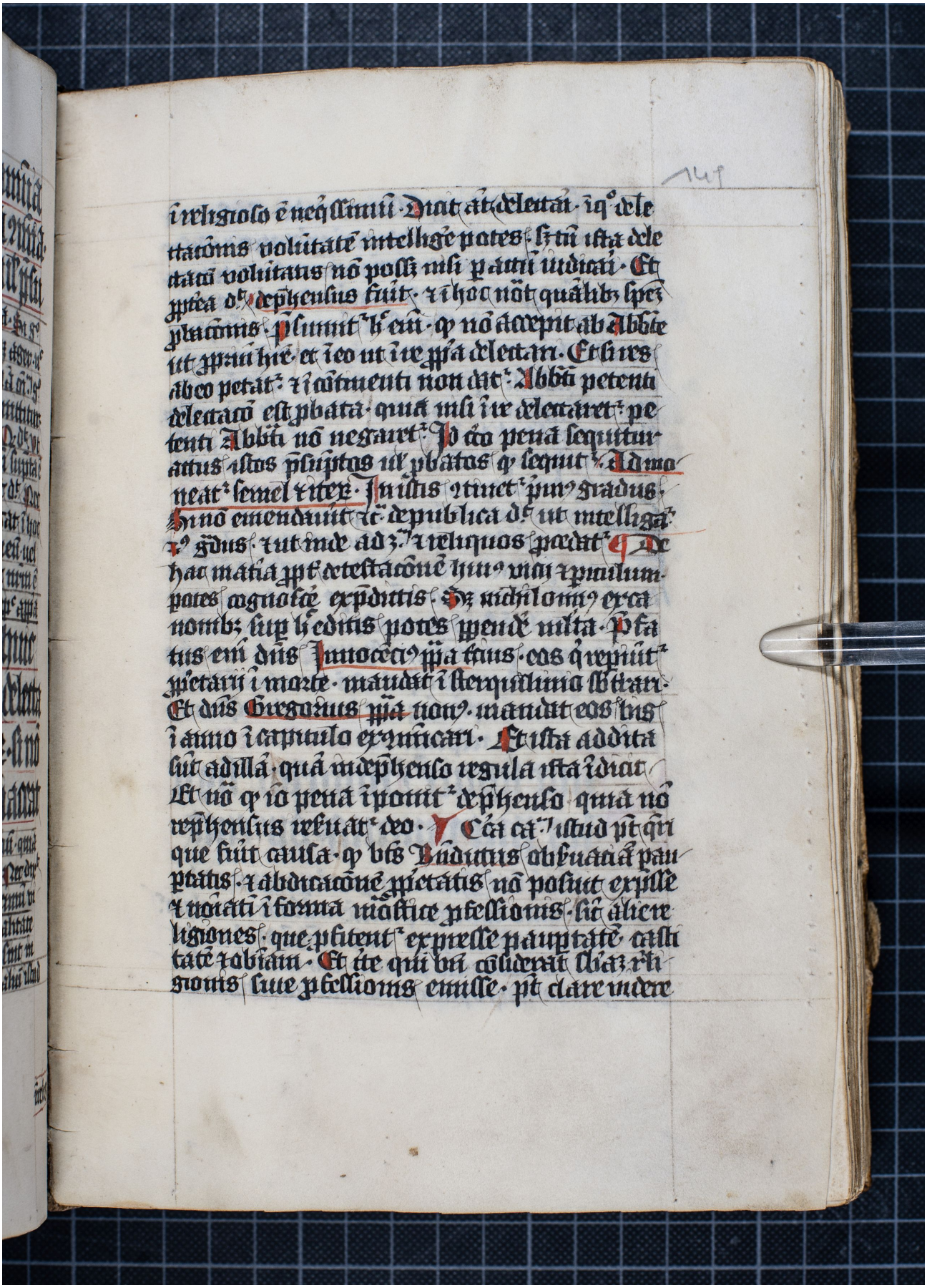

149

in religioso ē necessitatis. Quat at delectat. iq delectationis voluptate intelligere potes. si tu ista delectari voluptatis nō possis nisi p̄ ātī iudicari. Et p̄ea d̄ deprehensus fuit. ⁊ i hoc nōt quādāb; spectationis. p̄sumit ⁊ ē ēm. q nō accepit ab Abbate ut p̄ātī hīe. et ideo ut in re p̄ia delectam. Et si res ab eo petat. ⁊ ī cōtinenti non dat. Abbāti petenti delectatio est probata. quā nisi in re delectaret. petenti Abbāti nō negaret. Id eo pena sequitur actus istos p̄scriptos ut probatos q sequit. Admoneat semel ⁊ iterū. In istis ⁊tinet p̄mus gradus. hīnō emendauit ⁊c. de publica d̄ ut intelligat. ⁊ gdus. ⁊ ut mde adz. ⁊ reliquos p̄cedit. ¶ De hac matia p̄t detestatione huius mali ⁊ p̄ multum potes agnosce expōnitis. d; nihilominus ex ca nomb; sup ē editis potes p̄ende multa. Pstatus ēm dūs Innocēcius p̄ia tūs. eos q repūt p̄ietari i morte. mandat i sterquilinio sepeliri. Et dūs Gregorius p̄ia nov. mandat eos bis i anno i capitulo exōmunicari. Et ista addita sūt ad illā. quā in deprehensio regula ista idiat. Et nō q ro pena i potest deprehensio quā nō reprehensus refūat. eo. ¶ Cōi ca ⁊ illud p̄t qri que fuit causa. q bis Iudātus obstinata pauptatis. ⁊ abdicatione p̄ietatis nō potuit expelle ⁊ ligati i forma mōstice p̄fessionis. sic alicere ligiones. que p̄tent expresse pauptate castitate ⁊ obiam. Et ite qui bis cōsuerat sliat ⁊ religionis sue p̄fessionis emisse. p̄t clare mere